

Interviu cu pianistul Sorin Petrescu

Laura Mânzat: *Această a treia ediție a Festivalului "Intrada" se arată foarte interesantă, concertele fiind orientate spre o temă: „Din și Spre Viață”. Au reușit compozitorii invitați să reflecte această idee în muzica lor?*

Sorin Petrescu: Sigur, putem să discutăm dacă un compozitor reușește să convingă publicul de veridicitatea mesajului său, dacă pune un titlu și ascultătorul prinde astfel ceva din sensul dorit. Există și exemple celebre din trecut, o anumită tematică, o anumită idee, era uneori lăsată pe drum de inspirația autorului care ajungea în direcții total opuse și îndepărtate de ideea inițială. Noi am încercat să adunăm sub acest "motto"- "Din și Spre Viață" o multitudine de lucrări în toate stilurile.

L.M.: *Cum ați organizat cele opt zile de concert? Am văzut că ați combinat creațiile românești cu lucrări ale unor compozitori din străinătate și programul conține într-adevăr o diversitate de genuri - aveți creații camerale, corale, aveți și o operă chiar.*

S.P.: Da, așa trebuie să fie un festival, de o mare diversitate. Ponderea o au totuși compozitorii români. Și ca să fac o paranteză, foarte mulți dintre noi, cei care spunem că suntem mândri de George Enescu, nu-i cunoaștem opera. Sunt chiar și muzicieni care nu-i cunosc opera. Dar, în primul rând, noi ar trebui să-l iubim pe Enescu. El spunea că "dacă nu promovăm cultura și muzica noastră, o să devenim o colonie muzicală". Chiar dacă a fost foarte greu, noi am încercat să facem în acest festival o panoramă a muzicii românești, pusă desigur în dialog cu lucrările compozitorilor din alte țări.

"Viața în doi", cu familii de muzicieni care sigur va sensibiliza, pentru că susține ceea ce doar într-o familie adevărată poate exista.

L.M.: *Credeți că publicul simte nevoia și de anumite explicații înainte de a asculta lucrările?*

S.P.: Da, lumea care se apropie instinctiv de muzica de azi, simte nevoia să aibă și anumite repere, să deschidă niște ferestre de percepție. Am experimentat deja modul acesta de a prezenta lucrările contemporane și întotdeauna a ajutat. Iar menirea muzicianului este să facă cunoscută publicului cultura.

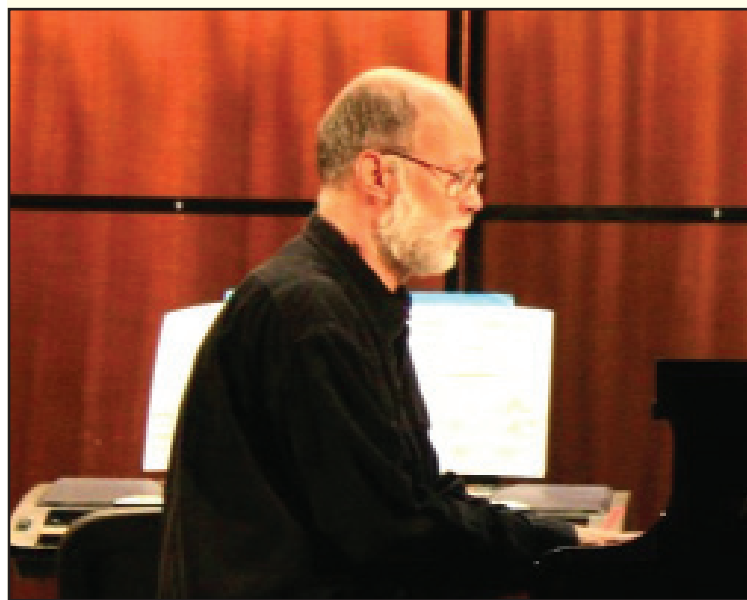
Interviu realizat de **Laura Ana MÂNZAT**
republicat după Radio România Muzical (vineri 4 nov. 2016)

Reușită seară de muzică contemporană

În derularea Festivalului INTRADA, cea de-a cincea zi, marți, 1 noiembrie 2016, a fost deschisă de Corul de fete al Colegiului Național de Artă "Ion Vidu" din Timișoara, condus cu multă dăruire și exigență profesională de către prof. dr. Maria Gyuris. Din bogatul repertoriu de muzică contemporană al formației, pentru că era Seara tuturor sfinților, publicul a putut asculta glasurile de îngeri ale tinerelor fete în interpretarea lucrării *Aleluja*, pentru cor și percuție de Térenyi Ede (la triangu și gong: Bogdan Blescun). Următoarea piesă, *Bustapi - "For the Peace"*, de Javier Busto, are la bază un mic scenariu propus de compozitorul spaniol și anume, este vorba de întâlnirea a două grupuri de culturi diferite, care, de spaima necunoscutului reacționează agresiv, apărându-se instinctiv, ulterior cele două grupuri înțelegând că nu violența este calea de a se cunoaște, ci se poate conlocui doar prin înțelegere și pace. Această lucrare a fost o provocare pentru formație, partitura scrisă cu divizii de 4-6 voci, într-o armonie modală, a solicitat și o coregrafie pe scenariul propus de compozitor (încheiată cu o ploaie de confetti, spre deliciul tinerilor spectatori), însă ansamblul s-a achitat cu brio, printr-o emisie, acuratețe și omogenitate exemplare.

Ovidiu Andriș, un tânăr care se afirmă din ce în ce mai mult pe scenele timișorene, a interpretat la vibrafon, cu o virtuozitate remarcabilă, piesa *Sospira* a compozitorului timișorean Gabriel Almasi. Piesa, scrisă în 2011 la comanda percuționistului Doru Roman pentru Concursul Internațional de percuție Timișoara este un omagiu adus bunicului compozitorului și se află deja în repertoriul mai multor instrumentiști.

Tehnică impecabilă, lejeritate, dinamism, temperament, sensibilitate, rezistență este impresia pe care ne-a lăsat-o violonista Diana Moș, acompaniată în aceeași măsură de pianistul Mihai Ungureanu, doi interpreți excepționali, într-un program cameral deosebit de dificil. Este vorba despre compozitori bine-cunoscuți publicului timișorean: Ulpiu Vlad (*Sonorități și Nu mă uita VI*), Nicolae Brânduș (*Glose*), Ștefan Niculescu (*Echos II*), Dan Dediu

L.M.: *Fiecare concert este structurat după o idee. Ați avut un concert-prelegere pe tema vieții și morții, un recital de familii apoi un spectacol de muzică și proiecții video. Ați dorit să realizați o mai mare apropiere de public prin aceste moduri inedite de prezentare a muzicii?*

S.P.: Așa este. Publicul este același. Cum să-l determini să vină în fiecare zi la concert? Prin aceste idei tematice am încercat să atrag și alte categorii de public, în afară de publicul fidel. Avem un concert și la Biserica Catolică Piaristă din centrul Timișoarei. Este un eveniment deosebit, Barrie Webb va cânta un Requiem pentru trombon solo însoțit de proiecții de vitralii. Apoi va fi tema

(*Bestiaire*). O mențiune specială pentru lucrarea compozitorului Dan Dedi, care, plin de inventivitate cum este, ne-a ținut cu sufletul la gură până la finalul suitei, publicul așteptând cu nerăbdare să audă titlurile deosebit de sugestive ale mișcărilor.

În pofida scriiturii moderne a liedurilor *Argonautica* pe versuri de Radu Stanca și *Amurg de toamnă* pe

versuri de Lucian Blaga, compuse de Remus Georgescu, cu o intervalică deloc facilă pentru vocea solistă în ideile muzicale de mare plasticitate, interiorizând sentimente puternice, acestea au fost interpretate cu sensibilitate și culoare de către mezzosoprana Camelia Fornwald-Docea, susținută printr-o reală participare de pianista Adriana Dogariu, într-un dialog viu, deosebit de expresiv.

Cavatina pentru fagot și acordeon, "Arbor", de Laura Ana Mânzat a fost compusă special pentru Festivalul Intrada din această toamnă. Creația în formă de lied, în care se îmbină lirismul cu ritmica expansivă, a permis o etalare a performanței și sensibilității celor doi interpreți, fagotistul Radu Țaga și acordeonistul Marko Ristić (Serbia), un tânăr student foarte talentat, în plină ascensiune. „Încă de la început, pe fondul unei desfășurări ritmice „ostinato” la acordeon, fagotul își expune tema doinită, clădită din sunete lungi care alcătuiesc o melodie suport pentru jocul de

apogiaturi. Totul este în evoluție, până la partea mediană în care fagotul își etalează posibilitățile tehnice și de virtuositate, extinse pe întreg ambitusul, de la sunetele cele mai grave, profunde, până la culmile zonei acute. În a treia secțiune, revine materialul de la început dar transfigurat, cu o melodică mult mai luminoasă, concluzivă,” sunt spusele autoarei despre această minunată lucrare.

Din *Partita* pentru fagot solo de Gordon Jacob, Radu Țaga a interpretat *Preludiul*, *Presto* și *Capricciotto*, compozitorul american dovedind o bună cunoaștere a posibilităților tehnice și expresive ale instrumentului, lucrarea fiind redată de către fagotistul timișorean cu un aplomb deosebit.

Publicul rămas în sală până la finalul acestui concert-maraton, a putut savura piesa deosebit de inspirată a compozitorului băimărean Darie Nemeș Bota, *Fabulă*, pe versuri de Urmuz, într-o interpretare excelentă a tenorului Cosmin Borlovan, acordeonistului Marko Ristić și a pianistului Sorin Petrescu.

Ani-Rafaela CARABENCIOV

Mihai Ungureanu

Premiul Nobel și o reflecție amară

Bob Dylan primește anul acesta premiul pentru literatură. Așadar, marii scriitori, poeți, dramaturgi (de meserie) ce așteptau cuminiți, la rând, binecuvântarea lui Nobel au murit subit cu toții, drept care au rămas doar textierii de muzică folk, pop, rock pentru a fi încoronați cu această nobilă recompensă. Poate și în muzica zisă **cultă** sau „savantă” (vorba domnului Dăncăanu) există compozitori ce sunt și autori de texte literare, ca suport al creațiilor muzicale, dar această zonă elitistă este destinată astăzi „subsolului”, ghetoului, catacombelor, „pivnițelor” societății. Să fie clar: este vremea „**desculților**”, a străzii, a stadioanelor!

Constat, încă o dată, ceea ce am mai spus de câteva ori: Fascism = Comunism = Capitalism sau mult trâmbițata **democrație**. Domnește, cu pălării diferite, aceeași Mărie: Cultura de masă, Domnia Cantității (cum bine a spus René Guenon). Aș putea chiar să o numesc noul „Proletcultism”. Este adevărat că majorității fac parte acum din toate clasele sociale.

Haideți la dans, că viața e scurtă și cine știe ce ne va mai aduce și ziua de mâine!

Octavian NEMESCU

Nobel 2016 pentru literatură – Bob Dylan

Decizia Academiei suedeze a stârnit multe controverse, mai ales în mediile literare și academice, întâmpinată cu urale în mediile muzicale (fiind primul muzician care primește distincția). Cine este, de fapt Dylan? (pe scurt, nu-i putem rezerva toată revista).

Robert Allen Zimmerman (și-a luat numele de scenă după poetul Dylan Thomas), n. 24 mai 1941, Duluth, S.U.A., cântăreț, compozitor, muzician, actor, pictor, poet american. Căntece precum „Blowin’ in the Wind” și „The Times They Are-A-

Changin’” au devenit embleme ale mișcărilor pentru drepturile civile la scară mondială. Este considerat o figură influentă a secolului, pe plan muzical și cultural.

Secretara permanentă a comitetului de 18 membri ai Academiei Suedeze care acordă premiul, Sara Danius, profesor de literatură la Stockholm University, a publicat decizia premiei:

„Dylan a creat noi expresii poetice în marea tradiție a cântecului american, fiind un adevărat poet în maniera limbii engleze. Cu 2500 de ani în urmă, descoperim că Homer și Sappho scriau texte poetice menite a fi ascultate sau acompaniate de instrumente, ca și la Bob Dylan. A înregistrat un mare număr de albume tratând teme precum condiția socială a indi-

vidului, religia, politica, dragostea. Muzica sa și versurile sale au vorbit generației din tumultuoșii ani ’60 și au ajutat la închegarea mișcării drepturilor civile. Influența sa continuă să străbată și astăzi muzica rock, pop și folk”.

Observatorii lucizi au scris că premiul nu stabilește „cel mai bun poet”, ca la un concurs athletic, cum crede lumea: de altfel, comitetul nici nu ar putea citi tonele de scrieri pe care le primește anual. Este doar o distincție literară, ca multe altele, uneori pigmentată cu decizii „corecte politic”, comentată însă foarte mult datorită enormei valori financiare. Oricum, este premiul Nobel cu cel mai mare nivel de popularitate de până acum, un nume cunoscut pe tot globul, în cele mai diverse medii sociale, nu numai cele literare.

Florin-Silviu URSULESCU

